

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 27.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **552** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на П. С. М. и С. С. И. против мълчаливия отказ на К. на Столична община по преписка вх. № 94-П-145/1/ от 04.12.2009 г. за възлагане на служебно изменение на подробния устройствен план на УПИ XIII, кв. 17, м. „Драгалевци-разширение юг” и отреждане на това УПИ за жилищно строителство, с цел обезщетяването им за отчужден със заповед № А-0-07-2054/2.09.1980 г. недвижим имот П. № 93, кв. 27, м. „Вилна зона Киноцентър-I част”. Наведени са доводи за незаконосъобразност поради противоречие с материалния закон. Претендира се да бъде отменен мълчаливия отказ на К. на Столична община и преписката да бъде върната на административния орган със задължителни указания относно прилагане на закона, като се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът, чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че процесния имот е

бил отчужден по режима и при условията на ЗТСУ съгласно, който няма императивно определен срок за приключване на обезщетителните производства, а има срок, в който, ако процедурата не е приключила, правоимащите могат да се възползват от правото си да поискат отмяна на отчуждаването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорвания административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена на 19.01.2010 г., от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК, и за ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Със заповед № А-0-07-2054/23.09.1980 г. на Председателя на ИК на РНС „Девети септември”, на основание чл. 98 от ЗТСУ /отм. / е отчужден недвижим имот П. № 93 от кв. 27, м. „в. з. Киноцентър-І ч.” за предвидено по застроителния и регулационен план мероприятие „улица и озеленяване” и на собствениците на имота П. С. М. и С. С. Маринова /И./ е определено парично обезщетение в размер на 1738.00 лева. С решение от 05.01.1981 г., постановено по Г.д. № 6474/1980 г. по описа на Софийския градски съд тази заповед е изменена в частта относно размера на оценката на отчуждения имот, като същият е увеличен с 1082.78 лева и отменена в частта ѝ относно начина на обезщетяване, като вместо парично обезщетение е определено имотно такова и заповедта е върната на органа по чл. 95 от ЗТСУ за издаване на нова заповед в тази част.

Редът за приключване на отчуждителните производства по ЗТСУ /отм. / е изрично регламентиран в § 9 от ПЗР на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Съгласно тази правна норма, производствата по отчуждаване, започнали при действието на отменените (ДВ, бр. 124 от 1998 г.) разпоредби на глава пета, раздел І от Закона за териториално и селищно устройство, по които е издадена заповед за отчуждаване и недвижимият имот е завзет до 30 октомври 1998 г., се довършват по отменените разпоредби на Закона за териториално и селищно устройство и отмененият чл. 102 от Закона за собствеността. Първото условие за прилагане на § 9 от ПР на ЗУТ е отчуждителното производство да не е завършено. То е незавършено тогава, когато или не е издадена заповед по чл. 100 или чл. 105 от ЗТСУ (отм.), когато е било предвидено имотно обезщетение или когато, макар да е издадена такава заповед, конкретизираният имот реално не може да се предаде на правоимащия по независещи от органа обективни причини или когато не е получено парично обезщетение.

В настоящия случай, от събраните по делото писмени доказателства е видно, че отчуждителното производство по отношение на П. С. М. и С. С. И. не е приключило. Жалбоподателите не са получили реално определеното им имотно обезщетение. Това обстоятелство не се оспорва и от ответника.

Следователно, спрямо производството по отчуждаване в настоящия случай, по силата на § 9 от ПЗР на ЗУТ е приложим реда на ЗТСУ /отм./ и чл. 102 от Закона за собствеността. Съгласно чл. 105 от ЗТСУ недвижимите имоти, отчуждени за мероприятия за общините и държавата се завземат, след като инвеститора обезщети правоимащите. Завземането на недвижимите имоти от инвеститора става по административен ред с мотивирана заповед на органа по чл. 95. В случая, издадената заповед за парично обезщетение е отменена с решение от 05.01.1981 г., постановено по Г.д. № 6474/1980 г. по описа на Софийския градски съд. Нова заповед в изпълнение на закона и на влязлото в сила решение не е издавана. Жалбоподателите не са реално обезщетени за отчуждения им имот, което прави отказът на К. на Столична община незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон.

Неоснователни са доводите на пълномощника на ответника, че тъй като в ЗТСУ липсва срок за приключване на отчуждително-обезщетителното производство, то за административния орган не е възникнало задължение на издаде заповед за определяне на имотното обезщетение. Съгласно чл. 105 от ЗТСУ недвижимите имоти, отчуждени за мероприятия за общините и държавата се завземат, след като инвеститора обезщети правоимащите. Видно от приетите по делото писмени доказателства, изходящи от ответника, мероприятиято, за което е завзет имотът е реализирано. В тази връзка следва да се отбележи, че отлагането на изпълнението на едно съдебно решение в продължение на повече от 30 години, едва ли може да се сметне за законосъобразно поведение на административен орган, пък макар и законът да не му определя конкретен срок за това.

Неотносими към законосъобразността на мълчаливия отказ са и доводите, че директора на дирекция „И. отчуждаване”, на който по силата на структурната организация на Столична община са възложени функциите по започване и приключване на отчуждителните производства, многократно е сезирал главния архитект на С. за извършване на служебно изменение на регулационния план, с оглед определяне на конкретен имот за обезщетяване на жалбоподателите. Това е така, тъй като задължението за довършване на отчуждително-обезщетителното производство, по силата на закона, е в правомощията на К. на Столична община, а как и посредством кои свои структури и вътрешна организация той ще изпълни

задължението си е ирелевантно за законосъобразността на неговото поведение.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да заплати на жалбоподателите направените по делото разноски.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на К. на Столична община по преписка вх. № 94-П-145/1/ от 04.12.2009 г., образувана по молба на П. С. М. и С. С. И..

ИЗПРАЩА преписката на К. на Столична община за довършване на отчуждителната процедура по § 9 от ПЗР на ЗУТ в едномесечен срок от получаване на преписа от настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. С. М. с постоянен адрес: Г. С., ул. „Братя М.“ № 90 и С. С. И. с постоянен адрес: Г. С., ж.к. „О. 2“, бл. 2., вх. Б, ап. 33 разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: